

Socialministeren (Borgbjerg): Det er kun nogle faa saglige Spørgsmaal, som er rettet til mig, siden jeg sidst havde Ordet her under Finanslovforslagets første Behandling, jeg vil besvare. Det ærede Medlem Hr. Sneum kritiserede Arbejderforsikrings-Raadets Administration af Ulykkesforsikringsloven. Det ærede Medlem tilføjede, at det jo ikke var eller kunde være en Kritik af Ministeriet, fordi Ministeriet kun har en minimal Indflydelse, idet Arbejderforsikrings-Raadet er suverænt, og det er jo rigtigt. Der kommer mellem Aar og Dag overmaade mange Klager til Ministeriet baade fra tilskadekomne og fra Folk, der søger Invaliderente, og som mener, de ikke har faaet deres Ret. I de fleste Tilfælde har Ministeriet ingen lovlig Myndighed til at gøre noget. Jeg vil dog sige, at baade Arbejderforsikrings-Raadet og Invalideretten altid har stillet sig meget forekommende og velvilligt, naar vi har rettet Forespørgsler dertil eller sendt nyt Materiale dertil, og i visse Tilfælde er det ogsaa lykkedes ved Fremskaffelse af nye Oplysninger at faa enkelte Afgørelser forandret til Gunst for Invaliderenteansøgerne eller de tilskadekomne.

Det ærede Medlem Hr. Sneum mente, at Ulykkesforsikringsloven blev ført for rigoristisk, for skematisk ud i Livet, idet der bl. a. ikke blev taget tilstrækkeligt Hensyn til Invaliditetsgradens Forhold til Livsstillingen, og deri giver jeg det ærede Medlem Ret. Jeg mener ogsaa, at ved den kommende Revision af Ulykkesforsikringsloven bør dette Forhold ændres.

Det ærede Medlem sagde nogle Ord, som — det er blevet mig bekendt — er blevet misforstaaet, idet man har ment, at de indeholdt en Sigelse mod Arbejderforsikrings-Raadet for at være partisk i sine Afgørelser *bevidst* til Fordel for Forsikringsselskaberne. Dette er en Misforstaaelse, thi det ærede Medlem Hr. Sneum sagde — det findes Sp. 1264 —: „man kan ikke frigøre sig for at faa den Opfattelse, at Arbejderforsikrings-Raadets Flertal i mange af sine Afgørelser i alt for høj Grad kommer til at varetage Forsikringsselskabernes Pengekasers Interesse paa de tilskadekomne Arbejderes Bekostning“. Det ærede Medlem Hr. Sneum siger altsaa dette, at ved den efter hans Mening for skematiske, for rigoristiske Gennemførelse af Loven kommer Raadet til at gavne Selskaberne, men der ligger ikke i hans Ord nogen Beskyldning for *bevidst* Forsøg herpaa.

Jeg havde for Resten, da jeg sidste Gang havde Ordet her under Finanslovdebatten, Lejlighed til overfor et æret Med-

lem at udtale, at hele dette Spørgsmaal om Forsikringsselskabernes Stilling til den lovpligtige Forsikring er under Overvejelse. Jeg oplyste, at jeg for ganske nylig har modtaget en Betænkning fra Arbejderforsikrings-Raadet om hele dette store Spørgsmaal om Socialisering af den lovtvungne Ulykkesforsikring, og dette er til Overvejelse i Ministeriet.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen omtalte Arbejdsforholdene paa Færøerne og nævnte, at det truede med en stor Konflikt deroppe, idet Købmændene forlangte en 40 pCt.s Lønreduktion af Arbejderne og Fiskerne; og det ærede Medlem spurgte mig i den Anledning, om Regeringen vilde gribe ind. Jeg skal dertil svare, at det har Regeringen jo ingen Myndighed til; Forligsmandsinstitutionen er suveræn, men jeg gaar ud fra, jeg ved, at Forligsinstitutionen følger Arbejdsforholdene paa Færøerne, ligesom den følger Forholdene i den øvrige Del af Danmark. Det ærede Medlem tilføjede det Spørgsmaal, om Forligsmandsloven gælder for Færingerne; og det har jeg for saa vidt allerede indirekte svaret paa, det gør den. I selve Loven af 1924 staar der intet positivt derom, men ifølge Lov Nr. 51 af 1. April 1896 om Kundgørelse af Love og Anordninger paa Færøerne fastsættes det i § 3, at en Lov træder i Kraft overalt paa Færøerne 4 Uger efter den Dag, da det Nummer af den færøske Statstidende (jfr. Lovens § 1), hvori Loven er bekendtgjort, er udkommet. Fra Justitsministeriet oplyser man mig om, at Forligsmandsloven af 21. December 1924 er kundgjort paa Færøerne; derfor maa Loven ifølge denne § 3, som jeg har nævnt, ogsaa være gældende deroppe. Den har endnu aldrig været brugt deroppe; de moderne kapitalistiske Forhold er jo der som paa Island først trængt igennem i de senere Aar, men med den tiltagende Klassedeling og tiltagende Interessesættning mellem Arbejdere og Arbejdsgivere, som Kapitalismen fører med sig, vil ogsaa Arbejdsstridigheder og Arbejdskonflikter i moderne Forstand kunne bryde ud oppe paa Færøerne. Forligsmandsloven gælder altsaa. Men, som det ærede Medlem sagde, er der naturligvis visse praktiske Vanskeligheder. Jeg vil dog mene, at disse i mange Tilfælde vil kunne overvindes paa den naturlige Maade — men det vil tage nogle Dage —, at en af Forligsmændene rejser op til Færøerne. Det vil naturligvis være sjældnere, at det kan lade sig gøre; men Forligsinstitutionen kan jo ogsaa tilkalde Repræsentanter for de stridende Parter til Møde her i København;